

บทที่ 1

บทนำ



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

(1) ตลาดเงินตราต่างประเทศ

ในขณะที่การซื้อขายหลักทรัพย์ จะต้องทำการซื้อขายกันในสถานที่แน่นอนที่เรียกว่า ห้องค้าหลักทรัพย์ และมีระยะเวลาที่กำหนดไว้แน่นอน แต่การซื้อขายเงินตราต่างประเทศกลับไม่มีสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางดังเช่น ห้องค้าหลักทรัพย์ การซื้อขายจะกระทำกันระหว่างนักค้าเงินตรา (Dealers) โดยตรง ทางโทรศัพท์หรือเทเล็กซ์ ซึ่งอาจจะอยู่ในประเทศเดียวกันหรือคนละประเทศก็ได้ ดังนั้น ตลาดในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศนี้ จึงมีลักษณะพิเศษตรงที่ตลาดเปิดทำการตลอด 24 ชั่วโมง ทั้งนี้ เพราะตลาดเงินตราต่างประเทศนี้กระจัดกระจายอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ขณะที่ตลาดเงินของประเทศหนึ่ง เปิดทำการอยู่ ตลาดเงินของประเทศอาจจะปิดทำการ หรือขณะที่ประเทศหนึ่งใกล้จะปิดทำการ อีกประเทศหนึ่งเพิ่งจะเปิดทำการ เช่นนี้เป็นต้น ทำให้ตลาดการเงินมีการเปิดทำการตลอด 24 ชั่วโมง เพียงแต่สลับสถานที่ไปเรื่อย ๆ เท่านั้น ดังจะเห็นได้จาก ตาราง 1.1 ซึ่งแสดงถึงเวลาทำการของตลาดเงินตราต่างประเทศในแต่ละส่วนของโลกตลอด 24 ชั่วโมง

(2) การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ในตลาดเงินตราต่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จะมีการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แตกต่างกันไป ซึ่งอาจจะแบ่งออกได้เป็น 4 ระบบ¹ ด้วยกันคือ

1.) ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่เคลื่อนไหวขึ้นลงอย่างเสรี (Freely Float System) ในระบบนี้ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจะกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานในตลาดเสรี เมื่ออุปสงค์ในเงินตราต่างประเทศสกุลใดเพิ่มสูงขึ้นกว่าอุปทาน อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลนั้นก็จะมีค่าสูงขึ้น ในทางตรงข้ามหากอุปสงค์ในเงินตราสกุลใดลดลงต่ำกว่าอุปทาน อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลนั้นก็จะมีค่าลดลง ดังนั้น การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ระบบนี้ จึงมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงได้ง่าย ทำให้มีการลงทุนเสี่ยงหากำไร (Speculation) กันมาก

2.) ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้แน่นอน (Fixed Rate System) ในระบบนี้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะเคลื่อนไหวขึ้นลงได้ในช่วงแคบ ๆ ตัวอย่างเช่น ภายใต้ระบบมาตรฐานทองคำ เงินตราแต่ละสกุลจะกำหนดค่าเสมอภาค เทียบกับน้ำหนักของทองคำ เช่น

¹ วิจารณ์ พินิต, อรรถนิเวศน์ และ พิชัยราชวัลย์ ชัยปาณี, การเงินระหว่างประเทศ (กรุงเทพมหานคร : บริษัท บพิธการพิมพ์, 2528), หน้า 33-35

ที่สหรัฐอเมริกา ทองคำ 1 ออนซ์ ตีราคา \$36 และอังกฤษตีราคา 1 ออนซ์ เท่ากับ ๕.๑ เพราะฉะนั้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสหรัฐอเมริกากับอังกฤษ จึงเป็น 36 : 9 หรือ \$4 ต่อ ๕.1 ในระดับอัตราแลกเปลี่ยนนี้ การเคลื่อนไหวจะเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงแคบ ๆ ซึ่งจะไม่มากไปกว่าราคาซื้อขายทองคำระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว จะเกิดการหากำไรจากการส่งทองคำออก หรือส่งทองคำเข้า แล้วขายเป็นเงินตราที่ต้องการได้

๓.) ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ดัดแปลงได้ (Flexible Exchange Rate System) ในระบบนี้การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนจะกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานในตลาดเสรี เช่นเดียวกับกรณีของระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่เคลื่อนไหวขึ้นลงอย่างเสรี เพียงแต่ว่ารัฐบาลจะคอยเข้าแทรกแซงเพื่อควบคุมมิให้ค่าของเงินเคลื่อนไหวมากเกินไป โดยอาจจะจัดตั้งกองทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนขึ้น เพื่อเข้าแทรกแซงตลาด ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีเสถียรภาพ แต่อย่างไรก็ตามการแทรกแซงดังกล่าว จะเป็นการแทรกแซงในระยะสั้นเท่านั้น

4.) ระบบควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Control System) ภายใต้ระบบนี้ รัฐบาลจะเข้าควบคุมการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยให้พ่อค้าส่งออกหรือนำเข้า นำเงินตราต่างประเทศไปขาย หรือซื้อเงินตราต่างประเทศจากทางการ ด้วยวิธีนี้รัฐบาลจะสามารถควบคุมอุปสงค์และอุปทานภายในประเทศได้ จึงสามารถกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนขึ้นได้ตามต้องการ

(๓) การเสนออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

สำหรับการซื้อขายเงินตราต่างประเทศในตลาดสากลนั้น การเสนออัตราแลกเปลี่ยนจะต้องมีทั้งอัตราที่ธนาคารรับซื้อ (Bid) และอัตราที่ธนาคารเสนอขาย (Offer) โดยราคาซื้อขายจะถูก และราคาเสนอขายจะแพง เช่น ราคารับซื้อสำหรับเงินดอลลาร์สหรัฐกับเงินบาท เป็น 1 ดอลลาร์ เท่ากับ 26 บาท และราคาเสนอขาย 1 ดอลลาร์ เท่ากับ 26.15 บาท

ข้อสังเกตอย่างหนึ่งในการเสนอราคาของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในตลาดสากลจะเสนอในลักษณะเทียบเงิน 1 ดอลลาร์สหรัฐ ว่าสามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินสกุลอื่น ๆ ได้จำนวนเท่าไร ทั้งนี้ ยกเว้นเงินบางสกุลที่ถือว่าเป็นเงินสกุลที่สำคัญกว่าดอลลาร์สหรัฐ ในทัศนะของชาวอังกฤษ ได้แก่ ปอนด์สเตอร์ลิง ออสเตรเลียดอลลาร์ นิวซีแลนด์ดอลลาร์ และคานาดาเงินดอลลาร์ โดยเวลากำหนดอัตราแลกเปลี่ยนจะกำหนดในรูปแบบ £/US\$ AS/US\$ NZ\$/US\$ & C\$/US\$

ซึ่งหมายความว่า เงิน 1 หน่วยของสกุลใด ๆ ใน 4 สกุลเงินกล่าว มีค่าเท่ากับเงินที่ดอลลาร์สหรัฐ จากการเสนออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราดังกล่าว หากต้องการเทียบค่าเงินระหว่างเงินตรา 2 สกุลเงิน ๆ ที่ไม่ใช่ดอลลาร์สหรัฐ ก็สามารถนำเงินของทั้งสองสกุลที่เทียบกับดอลลาร์สหรัฐมาทำการคำนวณหาอัตราไขว้ (Cross Rate) ได้ ตัวอย่างเช่น ต้องการหาอัตราแลกเปลี่ยนของเงินมาร์กเยอรมันมีเทียบค่าเป็นเงินบาทจะหาได้โดย

	อัตรารับซื้อ	อัตราเสนอขาย
US\$/DM	1.8230	1.8240
US\$/฿	26	26.15
DM/฿	$26/1.8240 = 14.2544$	$26.15/1.8230 = 14.3445$

ในตลาดเงินตราต่างประเทศ นอกจากจะเสนอราคาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในสองฐานะ คือ ผู้ซื้อและผู้ขายแล้ว ยังมีการเสนอราคาแตกต่างกันในการซื้อขายในตลาดทันที (Spot) หรือตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Forward) ด้วย ดังตาราง 1.2

ตาราง 1.2

การเสนอราคาเงินตราต่างประเทศ

	DM	
	BUY \$	SELL \$
SPOT	2.2605	2.2615
ONE MONTH FORWARD	2.2543	2.2558
THREE MONTHS FORWARD	2.2406	2.2423
SIX MONTHS FORWARD	2.2140	2.2160
TWELVE MONTHS FORWARD	2.1725	2.1755

การเสนอราคาทันที (Spot Rate) หมายถึง ราคาที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการซื้อขายกันในขณะที่นั้น นั่นคือ เมื่อตกลงซื้อขายกันแล้ว จะมีการชำระเงินตราต่างประเทศกันในวันที่ตกลงกัน สำหรับในประเทศส่วนในกรณีต่างประเทศจะชำระเงินกันภายใน 2 วันทำงาน

ส่วนการเสนอราคาล่วงหน้า (Forward Rate) หมายถึง ราคาที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ในการซื้อขายกันในระยะเวลายาวหน้า เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วแต่กำหนด นั่นคือ ทำสัญญาตกลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรากันในวันนี้ แต่ชำระเงินในวันข้างหน้า เช่น อาจจะเป็น 1 เดือน 2 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี ก็ได้

ในการเสนออัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า สามารถกระทำได้ 2 วิธีคือ

1.) การเสนอเป็นจำนวนจุด (Point Basis) เพื่อใช้บวกหรือลบออกจากอัตราแลกเปลี่ยนทันที แล้วแต่ว่าจะเป็น Premium หรือ Discount* ดังตาราง 1.3

2.) การเสนอเป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการรับซื้อและเสนอขายแบบ Outright Basis ซึ่งเป็นการเสนอราคาของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่เพิ่มค่า Premium หรือลด Discount แล้ว ดังตาราง 1.4

ตาราง 1.3

การเสนอราคาเงินตราต่างประเทศ เป็นจำนวนจุด

	US\$/DM	US\$/FF
SPOT	2.2605/15	5.7440/70
ONE MONTH FORWARD	62/57	95/110
THREE MONTHS FORWARD	199/192	380/420
SIX MONTHS FORWARD	465/455	850/900
TWELVE MONTHS FORWARD	880/860	1700/2000

วิธีการอ่านตาราง 1.3 : ณ อัตราทันที ตัวแรกเป็นราคาซื้อ ซึ่งอ่านได้เลย ส่วนตัวหลังเป็นราคาเสนอขาย ซึ่งแสดงเฉพาะ 2 จุดท้ายที่ต่างไปจากค่าตัวแรก จึงอ่านได้ว่า 2.2615 สำหรับกรณีของอัตราล่วงหน้า 1 เดือน ตัวหน้าแสดงถึง จำนวนจุดที่แตกต่างไปจากราคาซื้อ

*เงินตราสกุลหลักที่มีราคา Forward เป็น Premium เมื่อเทียบค่ากับเงินตราสกุลรอง แสดงว่า อัตราดอกเบี้ยของเงินสกุลหลัก มีค่าต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินสกุลรอง ทั้งนี้จะเป็นเหตุให้เงินตราสกุลหลักในอนาคตมีค่าสูงชันมากกว่าเงินสกุลรอง สำหรับกรณีของ Discount ก็จะต้องกันข้ามกับ Premium ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ขณะที่เงินสกุลหลักเป็น Premium เทียบกับสกุลรอง เงินสกุลรองก็จะเป็น Discount เทียบกับสกุลหลักนั่นเอง ตัวอย่างเช่น อัตราซื้อทันทีของ 1 US\$ เป็น 26.335 บาท แต่อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า 30 วัน ณ อัตราซื้อเป็น 26.355 บาท คือ 1 US\$ เช่นนี้แสดงว่า US\$ มี Forward Premium 2 สตางค์ หรือ 200 จุด หรือเงินบาทมี Forward Discount 2 สตางค์ คือ 1 US\$

ของอัตราทันที ซึ่งจำนวนความแตกต่างนี้จะนำไปบวกหรือลบจากอัตราทันที โดยบวกหรือลบ
 อัตรารับซื้อเข้ากับอัตรารับซื้อของอัตราทันที และบวกหรือลบอัตราเสนอขายเข้ากับอัตราเสนอขาย
 ของอัตราทันที สำหรับกรณีจะบวกหรือลบนั้นต้องพิจารณาก่อนว่าเป็น Forward Premium หรือ
 Discount กรณีของ US\$/DM ค่าตัวหน้าคือ 62 มากกว่าตัวหลังคือ 57 แสดงว่าเป็น Forward
 Discount จึงต้องนำไปลบ ซึ่งจะเท่ากับ $2.2605 - .0062 = 2.2543$ สำหรับอัตรารับซื้อ
 และเท่ากับ $2.2615 - .0057 = 2.2558$ สำหรับอัตราเสนอขาย ส่วนกรณีของ US\$/FF ค่า
 ตัวหน้า คือ 95 น้อยกว่าตัวหลังคือ 110 แสดงว่าเป็น Forward Premium จึงต้องนำไปบวก
 ซึ่งเท่ากับ $5.7440 + .0095 = 5.7535$ สำหรับอัตรารับซื้อ และเท่ากับ $5.7470 + .0110$
 $= 5.7580$ สำหรับอัตราเสนอขาย

ในกรณีของอัตราล่วงหน้า 3 เดือน 6 เดือน หรือ 12 เดือน ก็พิจารณาเช่นเดียวกับ
 กับกรณีของอัตราล่วงหน้า 1 เดือน กล่าวคือพิจารณาว่าเป็น Forward Premium หรือ Discount
 แล้วจึงนำไปบวกหรือลบจากอัตราทันที โดยบวกหรือลบอัตรารับซื้อเข้ากับอัตรารับซื้อของอัตราทันที และ
 อัตราเสนอขายกับอัตราเสนอขายของอัตราทันที

ตาราง 1.4

การเสนอราคาเงินตราต่างประเทศแบบ Outright Basis

	US\$/DM		US\$/FF	
	BUY \$	SELL \$	BUY \$	SELL \$
SPOT	2.2605	2.2615	5.7440	5.7470
ONE MONTH FORWARD	2.2543	2.2558	5.7535	5.7580
THREE MONTHS FORWARD	2.2406	2.2423	5.7820	5.7890
SIX MONTHS FORWARD	2.2140	2.2160	5.8290	5.8370
TWELVE MONTHS FORWARD	2.1725	2.1755	5.9140	5.9470

จะพิจารณาเห็นได้ว่า ผลที่ได้จากตาราง 1.3 เท่ากับ ตาราง 1.4 ทุกประการ
 เพียงแต่เป็นการเสนอราคาในลักษณะต่างกัน เท่านั้น

(4) ผู้ที่เกี่ยวข้องในตลาดเงินตราต่างประเทศ

สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในตลาดเงินตราต่างประเทศ สามารถจะแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1.) กลุ่มธนาคารและสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง (Dealers) ซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยการรับซื้อเงินตราในราคาซื้อ และขายเงินตราในราคาเสนอขาย ซึ่งตัวกลางนี้จะได้กำไรจากส่วนต่างที่ราคาเสนอขายสูงกว่าราคาซื้อ

2.) กลุ่มเอกชน และธุรกิจที่ประกอบธุรกรรมพาณิชย์และการลงทุน ได้แก่ผู้ที่ทำการค้าระหว่างประเทศ หรือพวกนักทัศนกิจทั้งหลาย ซึ่งพวกนี้จำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อใช้ในการซื้อขายสินค้า หรือใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่างประเทศ

3.) กลุ่มนักค้ากำไรและเก็งกำไร (Arbitraders และ Speculators) สองกลุ่มนี้เป็นพวกที่แสวงหากำไรจากตลาดโดยตรง กล่าวคือ นักเก็งกำไรจะหากำไรจากการเปลี่ยนแปลงในระดับราคา ขณะที่นักค้ากำไรจะหากำไรจากความแตกต่างของราคาในตลาดในขณะเดียวกัน

4.) กลุ่มธนาคารกลางและหน่วยงานคลังของรัฐ กลุ่มนี้ทำการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ทำการค้าระหว่างประเทศ และนักเก็งกำไร จะมีความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา กล่าวคือ มีโอกาสขาดทุนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ดังนั้น หากบุคคลเหล่านี้สามารถหาเครื่องมือบางอย่างมาช่วยชี้แนะหรือบอกแนวโน้มในอนาคตของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ก็จะได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก

โดยปกติ ผู้ที่ทำการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ มีอยู่ 2 ประเภท คือ

1.) พวกที่มีการพยากรณ์แนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ก่อนที่จะตัดสินใจซื้อขายเงินตรา ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1.1 พวกที่ใช้เครื่องมือ (Tools) ช่วยในการพยากรณ์ ซึ่งหากแบ่งตามลักษณะเครื่องมือที่นำมาใช้ในการพยากรณ์ จะแบ่งเป็น 3 พวก ได้แก่

1.1.1 พวกที่ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคช่วยในการพยากรณ์ พวกนี้มีแนวคิดอยู่บน

พื้นฐานที่ว่าราคาตลาดของอัตราแลกเปลี่ยน จะเป็นผลผลิตของตัวแปรต่าง ๆ ทั้งตัวแปรทางเศรษฐกิจ การเมือง และปรากฏการณ์ธรรมชาติ (เช่น การลดลงหรือเพิ่มขึ้นของปริมาณน้ำมันดิบที่ค้นพบ) ใน ขณะใดขณะหนึ่ง กล่าวคือ ตัวแปรต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อปริมาณของอุปสงค์และอุปทานในเงินตรา แต่ละสกุลต่าง ๆ กัน และด้วยปริมาณอุปสงค์และอุปทานในเงินตรา เมื่อเปลี่ยนแปลงไป จะมีผลโดยตรงในการกำหนดราคาตลาดของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ดังนั้นนักวิเคราะห์ทางเทคนิค จึงไม่ สนใจในตัวแปรต่าง ๆ ที่จะผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน แต่จะสนใจเฉพาะราคาตลาดของอัตรา แลกเปลี่ยนเท่านั้น ไม่พิจารณาเหตุผลอื่น ๆ เพราะราคาตลาดนี้เป็นผลสะท้อนของตัวแปรต่าง ๆ อยู่แล้ว ซึ่งนักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดนี้将有ความเคลื่อนไหวไปใน ลักษณะเป็นเส้นแนวโน้ม และเส้นแนวโน้มนี้จะมีพฤติกรรมซ้ำกับที่เคยปรากฏในอดีตเสมอ เพราะฉะนั้น การศึกษาพฤติกรรมของราคา (Price Behavior) ในตลาด จะทำให้เราสามารถคาดเดาการ เคลื่อนไหวของราคาได้

กล่าวโดยสรุปแล้วการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีสมมุติฐานอยู่ 3 ข้อ ด้วยกันคือ

1.) สิ่งใด ๆ ก็ตามที่มีผลกระทบต่อราคาตลาดของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ไม่ ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง แง่จิตวิทยา หรืออื่น ๆ จะต้องสะท้อนออกมาที่ราคาของ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลนั้น ๆ ดังนั้น การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของราคา (Price Action) จึงสามารถครอบคลุมข้อมูลต่าง ๆ ได้ทั้งหมด ไม่จำเป็นต้องไปเสียเวลาพิจารณาถึงความหมายที่ แท้จริงของการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ

2.) ราคา (อัตราแลกเปลี่ยน) จะเคลื่อนไหวไปในลักษณะที่มีแนวโน้ม ซึ่ง เชื่อ กันว่า แนวโน้มนี้จะเคลื่อนต่อไปในทิศทางเดิมเรื่อย ๆ จนกว่าจะแสดงสัญญาณให้เห็นว่า จะมีการ เปลี่ยนทิศทาง

3.) การเคลื่อนไหวของราคาในอนาคตจะมีรูปแบบ (Pattern) ซ้ำกับในอดีต กรณีนี้จะ เป็นผลสะท้อนในแง่จิตวิทยา กล่าวคือ มนุษย์จะมีความเชื่อว่า รูปแบบ (Pattern) ของการ เคลื่อนไหวของราคา ซึ่งใช้ได้ดีในอดีต ควรที่จะใช้ได้ดีในอนาคตต่อไปเช่นกัน

1.1.2 พวกที่ใช้การวิเคราะห์พื้นฐาน (Fundamental Analysis) ช่วยในการ พยากรณ์ พวกนี้จะคอยติดตามข่าวคราวต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อภาวะ เศรษฐกิจและการเมืองของ ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งปรากฏการณ์ธรรมชาติต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อค่าของเงินสกุลหนึ่ง ๆ เมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีผลคือประเทศใดก็จะส่งผลให้ค่าของเงินของประเทศนั้นสูงขึ้น หากสถานการณ์เลวร้ายลง ค่าของเงินย่อมต่ำลง ดังนั้น หากสามารถพยากรณ์แนวโน้มของภาวะ เศรษฐกิจหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ ก็ย่อมเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจซื้อ ขายเงินตราต่างประเทศ

จากที่กล่าวมา จะเห็นความแตกต่างของนักวิเคราะห์ทางเทคนิค และนักวิเคราะห์พื้นฐานได้ว่า นักวิเคราะห์พื้นฐานจะศึกษาสาเหตุของการเคลื่อนไหวของตลาด ขณะที่นักวิเคราะห์ทางเทคนิคศึกษาถึงผลที่ได้มาจากการเคลื่อนไหวแล้ว ทั้งนี้ เพราะนักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่าการเคลื่อนไหวของราคา เป็นผลมาจากข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ๆ แล้ว ดังนั้น สิ่งที่เขาจำเป็นต้องรู้ก็คือ การเคลื่อนไหวของราคาเท่านั้น แต่ทางนักวิเคราะห์พื้นฐานต้องการรู้ให้ละเอียดถึงว่าสาเหตุมาจากอะไร ทำไมจึงเคลื่อนไหวไปในทิศทางนั้น ๆ

1.1.3 พวกที่ใช้ทั้งสองวิธีดังกล่าวข้างต้นประกบกัน เพื่อใช้ในการพยากรณ์

1.2 พวกที่ไม่ใช่เครื่องมือช่วยในการพยากรณ์ วิธีการตัดสินใจซื้อขายเงินตราต่างประเทศของคนพวกนี้ ก็โดยการนำเอาประสบการณ์มาเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจการซื้อ/ขาย เช่น จำได้ว่าพอเกิดเหตุการณ์หนึ่ง การเคลื่อนไหวของราคาจะเปลี่ยนไป มาก/น้อย เท่านั้น เมื่อเกิดในลักษณะทำนองเดียวกันอีกก็น่าจะมีการเปลี่ยน ไปในทำนองเดียวกัน เป็นต้น หรือบางคนอาจใช้लगสิ่งหรือ

2.) พวกที่ไม่มีการพยากรณ์แนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศก่อนที่จะตัดสินใจซื้อขายเงินตรา พวกนี้ได้แก่ กรณีของธุรกิจที่ทำการค้าระหว่างประเทศ เมื่อตกลงทำสัญญาซื้อขายสินค้ากับต่างประเทศแล้ว ก็จะนำเอกสารมาทำการซื้อขายล่วงหน้า ในตลาดซื้อขายล่วงหน้า โดยเสียค่า Premium หรือ Discount กับทางธนาคารพาณิชย์ เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาของเงินตราต่างประเทศ ลักษณะเช่นนี้จึงไม่ถือว่าเป็นกำไรขาดทุน

(5) การซื้อขายเงินตราต่างประเทศในตลาดเงินตราต่างประเทศ

การซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ในกรณีของพ่อค้าส่งออกหรือนำเข้า สามารถจะทำการซื้อขายผ่านทางธนาคารพาณิชย์ในประเทศคนได้โดยตรง ซึ่งอาจจะซื้อขายในอัตราทันทีหรือล่วงหน้า ตามแต่กำหนดวันชำระเงิน แต่ในกรณีของกลุ่มนักค้ากำไรและเก็งกำไร การซื้อขายเงินตราต่างประเทศจะกระทำกันในตลาดสากลที่มีการค้าเงินกัน เป็นจำนวนมาก ๗ เช่น ตลาดโคเกียว ชองกง สิงคโปร์ ลอนดอน นิวยอร์ก เป็นต้น โดยธนาคารในตลาดค้าเงินระหว่างประเทศนี้จะมีห้องค้าเงิน (ดังรูป 1.1) เพื่อทำการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ เวลาจะซื้อขายเงินตราต่างประเทศกัน ก็จะติดต่อโดยตรงกับห้องค้าเงินของธนาคารต่าง ๆ ได้โดยทางโทรศัพท์หรือทางเทเล็กซ์ ด้วยการสอบถามอัตราแลกเปลี่ยนในขณะนั้น ว่าราคารับซื้อและเสนอขายในขณะนั้นเป็นเท่าไร หากได้อัตราตามที่เรต้องการ ก็จะแจ้งว่าเราต้องการซื้อหรือขายเงินสกุลนั้น ๆ

รูป 1.1

แสดงห้องค้าเงินของธนาคารนิวยอร์ก ซึ่งนักค้าเงิน
นั่งอยู่รอบโต๊ะค้าเงิน 8 เหลี่ยม



หากเป็นการตกลงกันทางโทรศัพท์ ก็จะยืนยันการซื้อขายนั้นอีกทีโดยทางเทเล็กซ์ สำหรับการตกลงกันทางเทเล็กซ์ จะมีลักษณะทำนองเดียวกับรูป 1.2

หลังจากตกลงซื้อขายเงินตรากันแล้ว การส่งมอบเงิน เพื่อความสะดวก เราควรจะมีเงินในบัญชีของธนาคารใดธนาคารหนึ่งในประเทศที่เป็นเจ้าของเงินตราสกุลทั้งสองที่เราใช้ซื้อขายกัน ซึ่งจะสามารถโอนเงินเข้าบัญชีของทั้งสองฝ่ายได้

สำหรับการซื้อขายเงินตราต่างประเทศนี้ อาจซื้อขายกันได้หลายลักษณะ เช่น

1.) ซื้อขายเพื่อการเก็งกำไรในตลาดทันที การเก็งกำไรในกรณีนี้อาจทำได้

2 ลักษณะ ด้วยกันคือ

ก. เมื่อคู่ค้า (ส่วนใหญ่จะเป็นธนาคารพาณิชย์) 2 แห่ง กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนของเงินสกุลเดียวกันในเวลาเดียวกันต่างกันมากพอ ก็สามารถทำการซื้อจากคู่ค้าคนหนึ่ง และขายเงินตราสกุลเดียวกันนั้นให้คู่ค้าอีกคนหนึ่งในตลาดเดียวกัน ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าการทำ Arbitrage ในตลาดทันที ซึ่งวิธีนี้จะทำได้ไม่บ่อยนัก เพราะตลาดค่อนข้างจะมีประสิทธิภาพ* ในมีหนึ่งอาจทำได้เพียงหนึ่งหรือสองครั้งเท่านั้น หรืออาจจะทำไม่ได้เลยก็ได้ แต่ในตลาด Forward ของเงินสกุลที่ไม่สำคัญมาก เช่น Danish Krone จะทำได้บ่อยครั้งกว่า เพราะว่าตลาดไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ข. เมื่อคาดว่าอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของเงินสกุลใดสกุลหนึ่งจะมีค่าสูงขึ้น ก็ทำการซื้อในอัตราทันที และขายทิ้งภายใน 2 วัน เมื่ออัตราทันทีสูงขึ้น เช่นนี้เป็นการเก็งกำไรโดยคาดคะเนในระยะสั้น ๆ

* ตลาดที่มีประสิทธิภาพ จะมีองค์ประกอบดังนี้

1. ราคาจะต้องปรับตัวตามข้อมูลหรือข่าวสารได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีระดับราคาที่เหมาะสมใกล้เคียงกับมูลค่าที่แท้จริง
2. ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่มีผลต่อค่าของเงินสกุลใด ๆ จะเผยแพร่ได้อย่างเสรี รวดเร็ว และไม่เจาะจงเผยแพร่แก่กลุ่มใดโดยเฉพาะเท่านั้น
3. ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรม (Transaction Cost) ต่ำพอที่จะทำให้ผู้ค้าเงินตราได้รับผลกำไรจากการซื้อขายเงินตราได้
4. ผู้ค้าเงินตราแต่ละคน มีอิสระในการใช้ดุลพินิจของตนในการตัดสินใจซื้อขายเงินตรา
5. ต้องไม่มีใครคนใดคนหนึ่งสามารถกำหนดราคาตามใจชอบได้

รูป 1.2

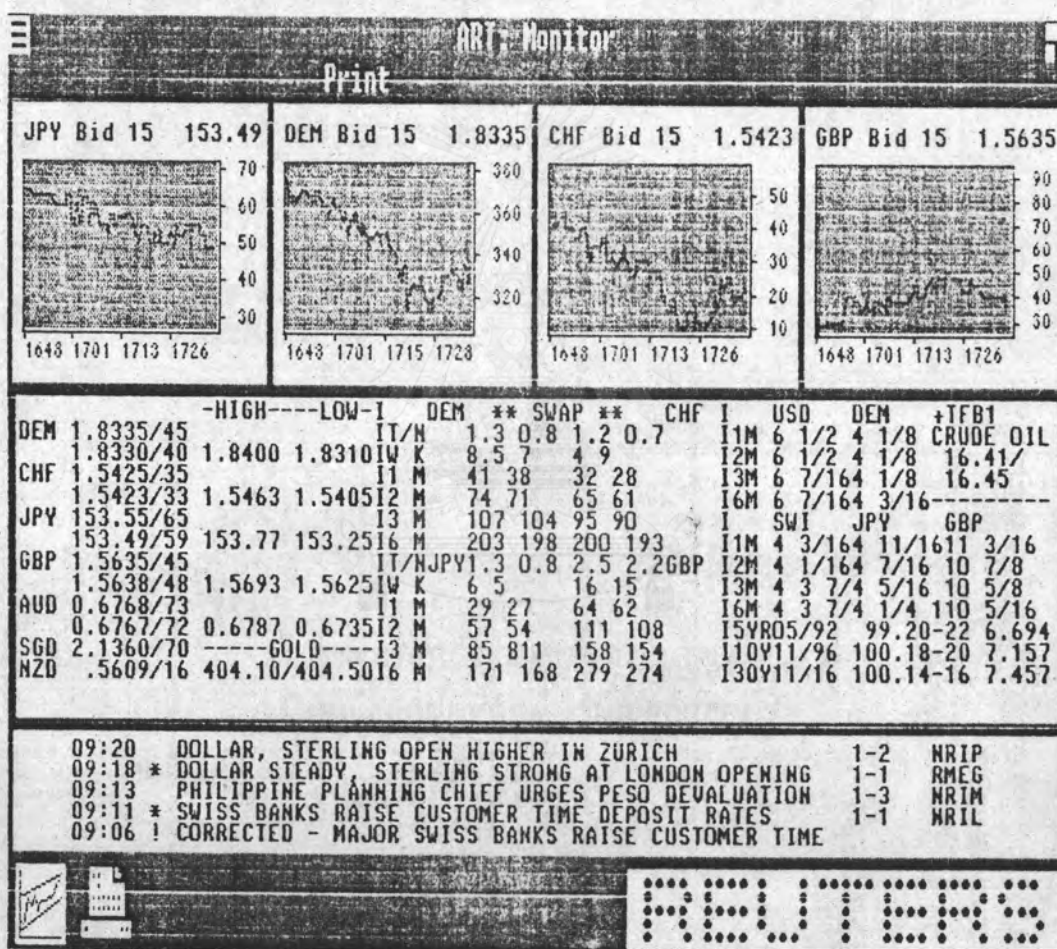
การติดต่อซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศเล็กซ์

HIFRIENDS	ธนาคารได้รับการติดต่อให้เสนออัตราแลกเปลี่ยนทันที
SPOT AND FWD DM PLS?	และ Forward Points สำหรับเงินมาร์กเยอรมนี ซึ่ง
	เป็นที่เข้าใจกันว่า หมายถึง \$/DM
HALLO THERE	ผู้ค้าเงิน (Dealer) จะเสนออัตราแลกเปลี่ยนทั้งอัตรา
1.9070 77+++	รับซื้อ และอัตราเสนอขายเงินดอลลาร์ สำหรับมาร์ก
	เยอรมนี
AT 77 DOLLARS TWO MIO PLS	ผู้ติดต่อมาตกลงซื้อ 2 ล้านดอลลาร์ ที่อัตรา 1.9077
THAT'S AGREED	ผู้ค้าเงินตกลงทันที พร้อมให้รายละเอียดต่าง ๆ ได้แก่
I SELL YOU DOLLARS TWO	วันที่ที่จะส่งมอบเงินให้ และให้ผู้ติดต่อโอนเงินมาร์ก
MILLION AT 1.9077 VAL	เข้าบัญชีของธนาคาร เดรสดีเนอร์ ในแฟรงค์เฟิร์ต
AUGUST 9	
MARKS TO MY ACC	
DRESDNER FRANKFURT+++	
OK CHASE NY FOR MY	ผู้ติดต่อตกลงตามวันที่ที่จะส่งมอบเงินกัน โดยขอให้โอน
DOLLIES	เงินดอลลาร์เข้าบัญชีคนที่ธนาคารเชส แมนฮัตตันใน
HOW FWD PLS?	นิวยอร์ก แล้วถาม Forward Points
175-170	ผู้ค้าเงินเสนออัตรา Swap สำหรับ \$/DM ณ 1, 2
370-350	3, 6 และ 12 เดือน
510-490	
950-920	
1800-1760+++	
PARITY	ผู้ติดต่อเห็นว่าอัตราไม่น่าสนใจ
TKS FOR DEAL	
BIBI	
BIBI Y'ALL	

รูปที่ 1.3

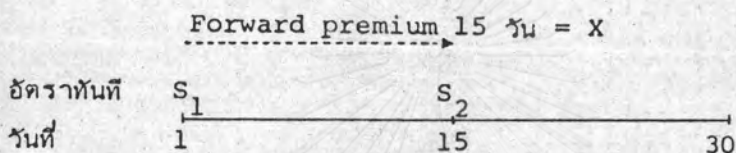
รูปแบบหนึ่งของการรายงานผลการซื้อ/ขาย เงินตราในขณะหนึ่ง ๆ จากจอร์จรอย เคอร์

- ช่องในแถวที่ 1 เป็นราคาที่เคลื่อนไหวในช่วง 1 ชั่วโมง ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน
- " 2 แสดงอัตราซื้อ/ขาย 2 ครั้งหลังสุด และอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า
- " 3 เป็นข่าวที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ในวันนั้น ๆ



2.) การเก็งกำไรในตลาดล่วงหน้า การเก็งกำไรในกรณีนี้ จะกระทำเมื่อเราคาดว่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลหลักเทียบกับสกุลรองในวันข้างหน้า สมมุติว่า 15 วันข้างหน้า จะมีค่าสูงกว่าอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า 15 วันที่กำหนดไว้ในวันนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจะทำสัญญาซื้อเงินสกุลหลักเทียบกับสกุลรองไว้ล่วงหน้า 15 วัน แล้วเมื่อถึงกำหนดก็จะขายเงินสกุลหลักเทียบกับสกุลรองในอัตราทันทีของวันนั้น ในกรณีนี้หากการคาดการณ์ถูกต้อง ก็จะสามารถได้กำไรจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนนี้ได้ (ดูรูป 1.4) สำหรับกรณีที่คาดว่าอัตราแลกเปลี่ยนในวันข้างหน้าจะต่ำกว่าอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าที่กำหนดไว้ในวันนี้ การเข้า-ออกจากตลาดจะกระทำในทางตรงข้ามกับที่กล่าวมาข้างต้น

รูป 1.4



ณ วันที่ 1 : ซื้อ US\$/ขาย DM ล่วงหน้า 15 วัน ที่อัตรา $S_1 + X$

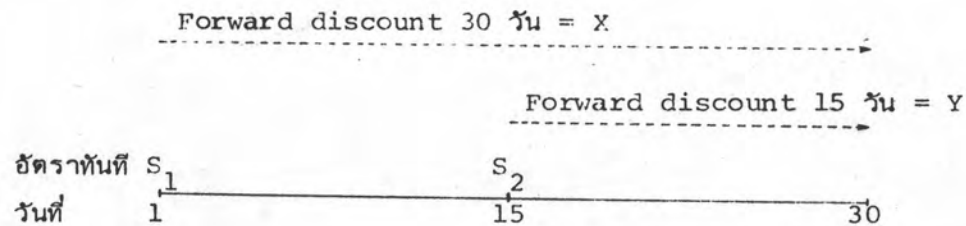
ณ วันที่ 15 : ขาย US\$/ซื้อ DM ทันที ที่อัตรา S_2

$$\therefore \text{กำไร/ขาดทุน} = S_2 - (S_1 + X)$$

ถ้ากำไร $S_2 - (S_1 + X) > 0$ นั่นคือ $S_2 > (S_1 + X)$ ซึ่งแสดงว่า อัตราแลกเปลี่ยนทันทีในวันที่ 15 สูงกว่า อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า 15 วันที่กำหนดในวันที่ 1 แต่ถ้า $S_2 < (S_1 + X)$ หรือก็คือการขาดทุน แสดงว่าอัตราแลกเปลี่ยนทันทีในวันที่ 15 ต่ำกว่า อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า 15 วันที่กำหนดไว้ในวันที่ 1

ลักษณะการเก็งกำไรในตลาดล่วงหน้านี้อาจจะกระทำได้ในอีกลักษณะหนึ่งคือ เมื่อคาดว่าอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของเงินสกุลหลักเทียบกับสกุลรองในวันหน้า สมมุติว่า 15 วันข้างหน้า จะลดลงต่ำกว่าอัตราแลกเปลี่ยนทันทีในวันนี้ และลดต่ำกว่า forward 15 วัน ก็จะทำการขายเงินสกุลหลัก/ซื้อเงินสกุลรองล่วงหน้า สมมุติว่า 30 วันในวันนี้ พอถึงวันที่ 15 เมื่อเป็นจริงดังคาด ก็ทำการซื้อเงินสกุลหลัก/ขายสกุลรองล่วงหน้า 15 วัน ในกรณีเช่นนี้ จะทำให้ได้กำไร ทั้งนี้เนื่องจากค่าอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าจะคำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยนทันที เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนทันทีลดลง อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าก็ลดลงด้วย ดังนั้นในวันที่ 15 จึงซื้อสกุลหลักที่อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าได้ถูก ขณะที่ขายเงินสกุลหลักที่อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าแพงในวันที่ 1 (ดูรูป 1.5)

รูป 1.5



ณ วันที่ 1 : ขาย US\$/ซื้อ DM ล่วงหน้า 30 วัน ที่อัตรา $S_1 - X$

ณ วันที่ 15 : ซื้อ US\$/ขาย DM ล่วงหน้า 15 วัน ที่อัตรา $S_2 - Y$

$$\therefore \text{กำไร/ขาดทุน} = (S_1 - X) - (S_2 - Y)$$

ถ้ากำไร $(S_1 - X) - (S_2 - Y) > 0$ นั่นคือ $(S_1 - X) > (S_2 - Y)$ ซึ่งแสดงว่า อัตรา

แลกเปลี่ยนทันทีในวันที่ 15 ต่ำกว่าอัตราแลกเปลี่ยนทันทีในวันนี้ แต่ถ้า $(S_1 - X) < (S_2 - Y)$

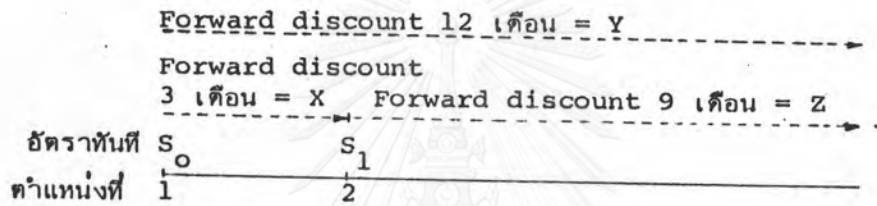
หรือก็คือ ขาดทุน แสดงว่า อัตราแลกเปลี่ยนทันทีในวันที่ 15 สูงกว่า อัตราแลกเปลี่ยนทันที
ในวันนี้

สำหรับการเก็งกำไรในกรณีหลังนี้ ไม่ใครจะมีการใช้กัน นัก เพราะหากค่า **ค่า** **ค่า** **ค่า**
แนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคตแล้ว ก็สามารถจะทำการซื้อ/ขาย ดังในกรณีแรกได้สะดวกกว่า

3.) การเก็งกำไรโดยทำสัญญาทั้งซื้อและขาย เงินตราต่างประเทศในตลาดล่วงหน้า
พร้อม ๆ กัน แต่ระยะเวลาครบกำหนดต่างกัน ตัวอย่างเช่น เราคาดว่าอัตราดอกเบี้ยของสหรัฐใน
อีก 3 เดือนข้างหน้า จะสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเยอรมนีมากขึ้น ดังนั้น ในขณะที่สมมติว่า เป็น
เดือนมกราคม จะทำการขาย US\$/ซื้อ DM 3 เดือนล่วงหน้า ขณะเดียวกันก็ซื้อ US\$/ขาย DM
12 เดือนล่วงหน้า พอถึงกำหนด 3 เดือนคือเดือนเมษายน ก็ทำการซื้ออัตราทันทีของ US\$/DM
แล้วขาย US\$/ซื้อ DM ล่วงหน้า 9 เดือน ในกรณีเช่นนี้จะสามารถกำไรได้หากในเดือนเมษายน
ความแตกต่างในอัตราดอกเบี้ยของสหรัฐและเยอรมนีแตกต่างกันมากขึ้นจริงดังที่คาดไว้ ทั้งนี้ เป็น

ไปตามหลักทฤษฎีอัตราดอกเบี้ยเสมอภาค³ (Interest Rate Parity Theory) ที่อธิบายว่าถ้าไม่พิจารณาเรื่องต้นทุนในการทำธุรกรรมแล้ว หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเหมือนกัน และมีกำหนดระยะเวลาใกล้เคียงเท่ากันของแต่ละประเทศ อาจจะมีอัตราดอกเบี้ยแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างกันนี้มีค่าเท่ากับ Forward Discount หรือ Forward Premium ของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ แต่จะมีเครื่องหมายตรงกันข้าม ดังนั้น ในกรณีนี้เมื่อความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยมากขึ้น จะทำให้ Forward Premium สูงขึ้นด้วย นั่นคือค่า Forward Swap* ของระยะเวลาที่เท่ากันของเดือน เมษายน จะสูงขึ้นกว่ากรณีของเดือนมกราคมที่ผ่านมา ทำให้สามารถได้กำไรได้ (ดูรูป 1.6) ซึ่งการเกิดกำไรวิธีนี้ไม่ใช่การเก็งกำไรอัตราแลกเปลี่ยน แต่เป็นการเก็งอัตราดอกเบี้ย

รูป 1.6



ณ ตำแหน่งที่ 1 :

- A ซื้อ US\$/ขาย DM ล่วงหน้า 3 เดือน ที่อัตรา $S_0 - X$
- B ขาย US\$/ซื้อ DM ล่วงหน้า 12 เดือน ที่อัตรา $S_0 - Y$

ณ ตำแหน่งที่ 2 :

- A ขาย US\$/ซื้อ DM ทันที ที่อัตรา S_1
- B ซื้อ US\$/ขาย DM ล่วงหน้า 9 เดือน ที่อัตรา $S_1 - Z$

พิจารณากำไร ณ ตำแหน่งที่ 1 : ราคาขาย - ราคาซื้อ = $(S_0 - Y) - (S_0 - X) = -Y + X$

2 : ราคาขาย - ราคาซื้อ = $S_1 - (S_1 - Z) = +Z$

∴ กำไร/ขาดทุน = $-Y + X + Z$

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 51

* Swap คือ การตกลงซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเกี่ยวพันถึงรายการ 2 รายการ ทั้งซื้อและขาย ในขณะใดขณะหนึ่งที่ทำการตกลงซื้อขายกันนั้น ซึ่งอาจจะเป็นการซื้อในวันนี้ ขายคืนในอนาคต หรือขายวันนี้ ซื้อคืนในอนาคตก็ได้

ถ้ากำไร $-Y+X+Z > 0$ นั่นคือ $Y < X+Z$ ซึ่งหมายความว่า จำนวน Discount Y ซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยในตอนแรก จะมากกว่าความแตกต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยที่เป็น Discount ของ $X+Z$ ทำให้เกิดกำไรขึ้นได้ แต่ถ้า $Y > X+Z$ จะเกิดการขาดทุน เนื่องจากเก็งกำไรผิดพลาดในความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งมีการหดตัวลงในตอนหลัง

จะเห็นได้ว่าปัจจัยสำคัญในการเก็งกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ก็คือ การคาดคะเนแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ยิ่งการคาดคะเนมีความแม่นยำมากเท่าไร โอกาสที่จะทำกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น เครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการคาดคะเนแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา จึงมีความสำคัญมาก ซึ่งเครื่องมือที่นำมาใช้ในการพยากรณ์ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ โดยการวิเคราะห์พื้นฐาน และโดยการใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคดังที่กล่าวมาข้างต้น

สำหรับในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะกล่าวถึงการคาดคะเนแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยการใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเท่านั้น ซึ่งจะทดสอบให้เห็นว่าการวิเคราะห์ทางเทคนิคสามารถนำมาใช้งานได้หรือไม่ และเปรียบเทียบกับวิธีอื่น ๆ บางวิธีแล้ว ให้ผลต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.) เพื่อทดสอบว่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในอดีต สามารถนำมาพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในอนาคตได้หรือไม่
- 2.) เพื่อทดสอบว่า ผู้ที่ทำการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยการใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค จะมีผลกำไรสูงกว่าผู้ที่ทำการซื้อขายทันที โดยการเดา (หรือโดยการใช้ประสบการณ์) โดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน หรือทำการซื้อขายล่วงหน้า

ขอบเขตของการศึกษา

- 1.) นำข้อมูลของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในอดีต ตั้งแต่วันที่ 29 สิงหาคม 2526 ถึง 31 กรกฎาคม 2529 เฉพาะของเงิน US\$/DM และ US\$/YEN มาทำการทดสอบทางสถิติว่า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรามีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีทิศทางแน่นอนหรือไม่ด้วยสถิติ

ที่นำมาใช้ทดสอบคือ Serial Correlation และการทดสอบช่วงวิ่ง (Runs Test)

2.) นำการวิเคราะห์ทางเทคนิคบางชนิดมาทดสอบว่า จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์แนวโน้ม เพื่อกำหนดจุดซื้อขายเงินตราต่างประเทศได้หรือไม่ โดยข้อมูลที่นำมาใช้ทดสอบนอกจากที่กล่าวในข้อ 1 แล้ว ยังใช้วิธีเก็บข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของ US\$/DM US\$/YEN และ US\$/SF ในช่วงวันที่ 28 พฤษภาคม 2529 ถึง 31 กรกฎาคม 2529 จากตลาดทันทีด้วย

3.) ทำการทดสอบหาผลที่ได้จากการใช้วิธีการอื่น ๆ มากำหนดจุดซื้อขายเงินตราต่างประเทศ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้มาชนิดในข้อ 2

สมมุติฐานในการทดสอบ

การใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคมากำหนดจุดซื้อขายเงินตราต่างประเทศ จะช่วยให้สามารถทำกำไรได้มากกว่า การซื้อขายทันทีโดยไม่มีหลักการแน่นอน หรือการซื้อขายล่วงหน้า

วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 1 : บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของการพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษา สมมุติฐานในการทดสอบ วิธีดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

บทที่ 2 : เป็นการทดสอบโดยทางสถิติ เพื่อดูว่า การนำข้อมูลของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในอดีตมาพยากรณ์แนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในอนาคต จะมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด โดยใช้วิธีการของ Serial Correlation และการทดสอบช่วงวิ่ง เป็นตัวทดสอบ

บทที่ 3 : เป็นการนำเทคนิคของการวิเคราะห์ทางเทคนิคบางชนิดมาพยากรณ์แนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อกำหนดจุดเข้าซื้อขายเงินตราต่างประเทศในตลาดเงินตราต่างประเทศ แล้วดูว่าจะทำกำไรได้หรือไม่เพียงใด หากทำกำไรได้ก็แสดงว่าการวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้พยากรณ์แนวโน้มได้ โดยการทดสอบแบ่งเป็น 2 กรณี ได้แก่ กรณีใช้แผนภูมิวิเคราะห์ ซึ่งใช้กราฟแท่ง และผังจุดแล รูปภาพในการวิเคราะห์ ส่วนอีกกรณีหนึ่งเป็นการวิเคราะห์โดยใช้การคำนวณ ซึ่งทดสอบด้วยเทคนิค 3 ชนิด คือ ความแข็งแกร่งสัมพัทธ์ (Relative Strength Index) ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) และ Directional Movement

บทที่ 4 : เป็นการทดสอบผลที่ได้มาจากการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ โดยการ
ซื้อขายทันที ไม่ใช่เครื่องมือใด ๆ ช่วยในการตัดสินใจเลย และยังทดสอบผลที่ได้จากการซื้อขายใน
ตลาดล่วงหน้า นอกจากนี้ ยังทดสอบกรณีที่ใช้การวิเคราะห์พื้นฐานบางอย่างมาช่วยในการตัดสินใจ
ซื้อขาย

บทที่ 5 : สรุปผลการทดสอบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้สามารถนำแนวทางในการวิเคราะห์ทางเทคนิค มาใช้ในการคาดคะเน
แนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราได้

